

Bethel Tempel Rotterdam, Contactbrief week 40/ 2023

Mededelingen:

Aanstaande zondag zal Peter van den Worm het woord verzorgen en Herbert van den Worm de zangdienst.

Het Woord van Henk Tirion.

Als gelovigen hebben wij een heerlijke toekomst. Maar het leven wat wij nu leven daarin verlangt God iets van ons. Want God denkt en spreekt nu eenmaal als een Landman. In Joh 15:8 zegt Jezus: hierin is Mijn Vader verheerlijkt dat u veel vrucht draagt. ik denk dat dit een verlangen is van iedere landman als hij in zijn akker gezaaid heeft. En dan eindigt Jezus met de woorden: en u zult Mijn discipelen zijn. In Math 4:18 lezen wij dat als Jezus langs het meer van Galilea wandelde Hij Petrus en Andreas zag, zij wierpen hun netten in de zee, want zij waren vissers.

Jezus zei tegen hun: volg Mij na en Ik zal u vissers van mensen maken.

En dan lezen wij dat zij terstond hun netten hebben verlaten, en met Jezus zijn mee gegaan..Want willen zij Jezus kunnen volgen dan is het onmogelijk om ook nog hun netten mee te nemen. Dit moet u vasthouden.

Hier zien wij wat Jezus bedoelt als Hij het over vrucht dragen heeft.

Zaad kan onmogelijk tot vrucht komen als onze ike (eigen belang) nog deel uitmaakt van de akker. Wij denken vaak dat met vrucht dragen bedoeld wordt dat je vriendelijk en geduldig en behulpzaam bent. Maar, dat zijn toch alle mensen op hun tijd? Daar hoeft je toch niet speciaal gelovig voor te zijn. Ja, misschien zijn zij die niet gelovig zijn wel vriendelijker en geduldiger dan menig gelovige.

Maar wat wordt nu eigenlijk met vrucht mee bedoeld waar God mee verheerlijkt wordt. Weet u, Ik denk dat met vrucht een fase mee bedoeld wordt in ons leven, waar het zaad van Gods Woord in ons tot ontplooiing is gekomen.

Waar het zaad niet gehinderd wordt door onze ike om tot ontplooiing te komen.

Want als zaad, niet tot vrucht komt, dan komt het doordat wij onze ike niet achter hebben gelaten toen wij Jezus gingen volgen, maar mee zijn blijven nemen..

Dus als God verblijd wordt met veel vrucht dan heeft Jezus het over zaad wat in ons leven gezaaid is geworden en tot ontplooiing is gekomen.

Want dan zie je pas de liefde van God geopenbaard wat er in het zaad verborgen is. De vraag aan ons is dan ook in hoeverre wij het zaad van Gods Woord de ruimte hebben gegeven om tot vrucht te kunnen komen. Want het ligt aan onze ike of het zaad tot vrucht komt of niet. In Joh 12: kunnen wij lezen; dat als het zaad niet tot ontplooiing komt, dan blijft het alleen. Wordt de liefde van God voor niemand zichtbaar. Maar als het sterft (als wij onze ike ondergeschikt maken aan het zaad) brengt het veel vrucht voort. Dat wordt nu met vrucht mee bedoeld.

Geen goede werken, maar onze ike ondergeschikt maken aan het zaad.

Als het niet meer om onze ike gaat, maar om wat er in het zaad is te openbaren.

Als Jezus alleen gesproken heeft en wonderen gedaan heeft dan zijn wij allemaal nog steeds verloren. Nu heeft Jezus door te sterven de liefde van God kunnen openbaren, waardoor mensen gered zijn geworden. Joh 3:16.

Jezus kan niets anders doen, wil Hij de liefde van God openbaren in deze wereld dat het niet om Hem moet gaan, maar om wat Gods wil is.

Jezus zegt het Zelf in Zijn gebed tot Zijn Vader in Math 26:39b: niet Mijn wil maar Uw wil geschiedde. Het is onmogelijk om vrucht te hebben, als onze ike nog deel uitmaakt van ons leven. Je mag de bijbel van voor naar achter kennen maar als onze ike nog deel uit maakt van ons leven is het onmogelijk vrucht te dragen.

In Luk 8:11 lezen wij in de gelijkenis van het zaad, dat het zaad het Woord van God is. Als het zaad het Woord van God is, dan is de vrucht wat in het zaad verborgen ligt, niets anders dan de liefde van God. En om dat te kunnen laten zien, moet het niet meer om onze ike gaan. Wij kennen de gelijkenis van het zaad in Math 13 dat het zaad op vier plaatsen terecht komt. Maar slecht één akker, vrucht draagt.

En waarom niet op de andere akkers? Ik denk omdat hun eigen ike nog deel uitmaakt van de akker. Terwijl de vierde akker alles waar het om zijn ike gaat heeft willen afleggen. Cruciaal om vrucht te kunnen dragen, is dus het willen afleggen van onze ike In Math 18:21 vroeg Petrus aan Jezus: hoe vaak zal mijn broeder tegen mij zondigen en moet ik hem vergeven, tot 7 x . Dit is een grens waar het ike leven nog deel van uit maakt. Het komt altijd tekort om iemand meer dan 7 x te kunnen vergeven omdat zijn ike dat niet toelaat. Onze eigen ike zorgt ervoor dat wij altijd te kort schieten om de liefde van God te openbaren. Onze ike zorgt ervoor dat het niet ten koste van onze zelf moet gaan En het antwoord wat Jezus aan Petrus gaf is: Niet tot 7 x maar tot 70x70x Het leven van een gelovige moet geen grens kennen, om zijn mede broeders te vergeven ondanks dat ze ons leed hebben aangedaan en als niets geacht en behandeld hebben. Dit leert ons dat God pas verheerlijkt wordt als wij de medemens meer dan 7 maal kunnen vergeven. Als er één is die Zichzelf volkomen heeft weggecijferd voor de mens dan is het Jezus wel. Joh 1:11 Hij kwam in deze wereld terwijl de wereld niets met Hem te maken wilde hebben. Markus 15:28 Hij werd gekruisigd terwijl Jezus niets misdaan had. Maar het hield Jezus niet tegen om de liefde van God te openbaren door Zichzelf weg te cijferen en voor de mens te sterven. In Joh 21: lezen wij het verhaal waar Jezus tot driemaal toe aan Petrus vraagt: Petrus, heb jij Mij lief. Eigenlijk zegt Jezus hier: Petrus heb je alles voor Mij over. En dat vraagt Jezus niet zomaar, want een paar dagen terug, zei Petrus nog tot 3x toe Jezus niet te kennen. En waarom Petrus dat gezegd heeft, komt omdat hij bevreesd was zijn ike te zullen moeten verliezen. En als Petrus tenslotte tegen Jezus zegt dat hij Hem lief heeft zegt Jezus niet: wees dan vriendelijk en geduldig voor de mensen. Neen, want dat doet iedereen Nee de vraag van Jezus gaat dieper, dan zegt

Jezus tegen Petrus: hoed mijn schapen. Tot driemaal toe zei Jezus: hoed mijn schapen. In Joh 10:11 lezen wij dat een herder zijn leven ondergeschikt maakt voor de schapen. Dat het voor een herder niet meer om zijn ike gaat maar om dat van zijn schapen. En Petrus zei: Heere U weet dat ik U liefheb. Van dat moment af stelde Petrus zijn ike leven in dienst van Jezus. Hoe staat het eigenlijk met onze ike? Zij wij nog bang om onze ike te moeten verliezen als het om de ander gaat?

Bij de voetwassing zien wij dat Jezus Zich ondergeschikt maakt aan Zijn discipelen, tot verbazing van Petrus: Zou U mijn voeten wassen (ik die U verloochend hebt). En dan zegt Jezus tegen hun: Ik heb u een voorbeeld gegeven zo doet dat ook bij elkaar. Pas als wij onze ike ondergeschikt willen maken, zullen wij tot vrucht kunnen komen. Vrucht heeft niets te maken met goede werken maar met het afleggen van onze eigen ike, wil de liefde van God door ons heen gezien kunnen worden, in het omgaan met anderen. Paulus zegt in Gal. 2:20: Ik ben met Christus gekruisigd. Ook hier gaat het Paulus dus niet meer om zijn eigen ike maar om de liefde van God uit te dragen ondanks dat hij gestenigd en vervolgd werd. In hoeverre heeft het zaad in ons leven zich al kunnen ontkiemen? Hoe eerder het niet meer om onze ike gaat, hoe eerder wij God kunnen verblijden met vrucht. Het lijkt erop dat je veel geeft, maar uiteindelijk geef je maar een deel van wat je hebt. Die andere deel; (onze ike) hou je voor jezelf. Wil je vrucht dragen dan kost het al je rijkdom.

Het gaat hier niet om hoeveel wij doen, maar of wij alles over hebben, om de liefde van God te openbaren. Dit leert ons dat als je niet alles geeft,

Dat je tekort komt om de liefde van God uit te dragen.

Ik wil sluiten met Jak 5:7b Ziet de landman verwacht de kostelijke vrucht van het land, geduldig zijnde over dezelve, totdat de vroege en spade regen zal hebben ontvangen. God als onze hemelse landman ziet ook geduldig uit over Zijn akkers wanneer het zaad in ons leven zich ontplooit en de liefde van God in hun leven openbaard..

Laten wij God niet dienen vanuit een deel van onze overvloed maar vanuit een leven waar het niet meer om onze ike gaat maar om de liefde van God te openbaren